



ת"פ 69378/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 69378-01-18 מדינת ישראל נ' פלו

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד שחר ג'ורנו
	נגד
	פלוני
	באמצעות ב"כ עו"ד שבד דאי
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע 3 עבירות איום, עבירות לפי **סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**"), עבירת הפרעה לשוטר, עבירה לפי **סעיף 275 לחוק** ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיף 380 לחוק**.

2. מכתב האישום עלה כי ביום 18/08/17 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, בכביש 4, שהו הנאשם והמתלוננת בצדי הכביש בניסיון להניע רכבה של המתלוננת.

באותן הנסיבות, ומשהנאשם לא הצליח להניע את הרכב, לקח הנאשם את בנם המשותף.

משהחל הבן לבכות, ביקשה המתלוננת מהנאשם את הבן ובתגובה הנאשם אמר לה "סתמי את הפה, יא שרמוטה" והכה בשמשת הרכב שנמצאת במושב הנהג בו ישבה המתלוננת.

מיד ובסמוך, ניסתה המתלוננת לקחת את הבן, והנאשם תקף אותה שלא כדין בכך שהדף אותה באמצעות ידו.

בהמשך, התקשר הנאשם לאחותו ואיים על המתלוננת בכך שאמר לאחות: "אני אקח מברג ואדקור את ק' בראש" (להלן: "**אירוע האיום כנגד המתלוננת**").

מיד ובסמוך, נכנס הנאשם עם הבן לרכבו, כשהבן יושב על ברכיו, והמתלוננת ניגשה וניסתה לקחתו.

בנסיבות המתוארות, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שלחץ על ראשה באמצעות ידו, וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת לרצפת הכורכר ונחבלה בכך שנגרמו לה שפשופים ברגליים.



משהגיע למקום שוטר וניגש לנאשם, עיכב השוטר את הנאשם.

במעמד זה איים הנאשם על השוטר באומרו לו: "באמא שלי אני אזיין אותך, אתה תשלם לי על זה יא בן זונה, אתה גבר עם מדים נראה אותך בלי" (להלן: "**אירוע האיום השני**").

מיד ובסמוך, תפס השוטר בידו של הנאשם על מנת לעוצרו, אך הנאשם התנגד למעצר.

בהמשך, משהוכנס הנאשם לניידת אמר הנאשם לשוטר "אתה גבר עם מדים? בלי מדים אתה סתם בן זונה", וכן איים עליו באומרו: "אני אשחט אותה, אני אזיין אותה אחרי מה שהיא עשתה לי היום" (להלן: "**אירוע האיום השלישי**").

3. לאחר ניהול הוכחות קבע בית המשפט כי המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות והוכיחה מעבר לכל ספק סביר את העובדות המפורטות בכתב האישום. משכך, הורשע הנאשם בביצוע העבירות אשר יוחסו לו, אולם זאת למעט הקביעה כי יורשע בביצוע 2 עבירות איום בלבד ולא ב-3 עבירות, וזאת לאחר שבית המשפט קבע כי אירוע האיומים כנגד השוטר מתאר איום מתמשך אחד ולא 2 איומים נפרדים.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטלת ענישה ברף הבינוני של המתחם - מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות, אשר כוללות את העובדה כי בוצעו בחלקם כנגד גרושתו של הנאשם, בנוכחות בנם הקטין של המתלוננת והנאשם, ואשר נמשכו אף לאחר הגעת שוטר למקום וכנגדו, כמו גם להיות הנאשם מבצע יחיד ולערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר נוסף על הרשעה בבית דין צבאי בגין היעדרות משירות, כולל אף ביצוע עבירת איומים כנגד גרושתו, שהנאשם ביצע במהלך תקופת ניהול הליך זה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

5. ב"כ הנאשם עתרה למתחם ענישה הנע בין אי הרשעה ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, טענה כי במקרה זה ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד אשר תכלול אף התחייבות.

ב"כ הנאשם טענה כי העובדה שהאירוע המתואר בכתב האישום בוצע לאחר שהמתלוננת התקשרה לבקש את סיועו של הנאשם מעידה על מערכת יחסים תקינה בין השניים, וכן על כך שמדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן. כמו כן, טענה כי החבלה, כמו גם דברי האיום כלפי השוטר, מצויים ברף הנמוך מבחינת חומרתם.



לטענת ב"כ הנאשם, מאחר והנאשם לא הואשם ולא הורשע בביצוע עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות המחמירות של תקיפת בן זוג - לא ניתן להחמיר מתחם הענישה על סמך נסיבה זו.

לעניין קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם טענה ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בכך שבין הנאשם למתלוננת קיימת מערכת יחסים תקינה, כי כיום מנהל הנאשם זוגיות חדשה ולו ילדה נוספת, עובד שעות רבות על מנת לפרנס את בתו ולשלם מזונות עבור בנו, וכי הטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות תפגע ביכולתו להמשיך ולעשות כן. עוד טענה כי יש לשקול לטובת הנאשם את חלוף הזמן מביצוע העבירות, וכן טענה כי בגין עבירת האיומים הנוספת והמאוחרת לאירוע זה כנגד הנאשמת נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשם - וזאת, בהסכמת המאשימה. עוד הוסיפה וטענה כי בשל מצבו הכלכלי של הנאשם הוא מצוי כעת בהליכי פשיטת רגל.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה, וכן צרפה מסמך המעיד על טיפול שעבר הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

7. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך חברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת האיומים ועבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה. כתוצאה מביצוע עבירת האיומים כנגד השוטר ועבירת ההפרעה לשוטר נפגעים ערכים חברתיים נוספים ובהם הצורך להגן על הסדר הציבורי ועל ביטחון הציבור, השמירה על שלטון החוק והאפשרות לבצע את מלאכת אכיפת החוק כהלכה וללא חשש.

10. לעניין חומרת הפגיעה בעובד ציבור, יפים הדברים שנאמרו ברע"פ **5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10):**

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים.



... הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו". בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם. על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

11. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני**, וזאת נוכח היעדר תכנון מוקדם ואופי החבלה, אל מול מערכת היחסים הקיימת בין הנאשם למתלוננת, העובדה כי מדובר באירוע מתמשך, תוכנם החריף של האיומים, ונוכח העובדה כי המעשים בוצעו בנוכחות בנם הקטין של הנאשם והמתלוננת.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה.

א. ברע"פ **6464/18 פלוני נגד מדינת ישראל (14/10/18)**, אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג והפרת הוראה חוקית, לאחר שאיים על אשתו ועל קבלן שעבד בביתם הן בדיבור והן בהתנהגות - בכך שניקה את נשקו בסמוך לדברי האיום, וכן בהזדמנות אחרת, סטר לאשתו באופן שגרם לנפיחות בעינה. בית משפט השלום בתל אביב- יפו הטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של הנאשם, על אף המלצת התסקיר להקל בעונשו ולהטיל עליו של"צ או צו מבחן. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת.

ב. ברע"פ **3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (02/05/16)**, אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה בת זוג. בית משפט השלום בתל אביב- יפו הטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו מבטא חומרה יתרה.

ג. ברע"פ **6037/15 צדקה נגד מדינת ישראל (07/09/15)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ותקיפת בת זוג, והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר מותנה.

ד. ברע"פ **1402/15 טלי נגד מדינת ישראל (04/03/15)**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שגרם לחבלות בזרוע ימין של המתלוננת. בית משפט השלום בתל אביב- יפו הטיל על הנאשם, בין היתר, מאסרים מותנים, כפי שעתרה ב"כ המאשימה, וזאת לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי והיעדר עבר פלילי. גזר הדין אושר בבית המשפט המחוזי ואף בבית המשפט העליון.

ה. ברע"פ **9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר, והוטלו עליו, בין היתר, 4 חודשי מאסר על תנאי, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח. בית המשפט העליון קבע כי



לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ו. **ברע"פ 1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת איומים כלפי פרודתו דאז. בית משפט השלום בכפר סבא הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר פועל. בית המשפט העליון קבע כי לא התקיימה סטייה מנורמות הענישה הנהוגות בגין העבירה בה הורשע הנאשם.

ז. **בעפ"ג (י-ם) 48832-10-15 פלוני נגד מדינת ישראל (09/08/16)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה כנגד אשתו, לאחר שהדף אותה ושלח לה מסרון מאיים, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים וכי הענישה שהוטלה עליו לא חורגת ממדיניות הענישה המקובלת.

ח. **בעפ"ג (מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (06/09/15)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ו-2 עבירות תקיפה כנגד אשתו, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת חרף המלצת שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית הצופה פני עתידית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם וכי אין להקל עמו יותר ממה שכבר הקלו עמו.

ט. **בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נ' בלס (18/03/15)** התקבל ערעורה של המדינה, בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

י. **בעפ"פ 25706-12-12 לוי נגד מדינת ישראל (10/04/13)**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם, נהג מונית, על עצם הרשעתו, וזאת לאחר ניהול הוכחות וקביעת בית המשפט השלום באילת כי ביצע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת כנגד נהג מונית נוסף ועל רקע ויכוח ביניהם. בית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, של"צ בהיקף של 160 שעות ומאסר מותנה.

יא. **בת"פ (רמלה) 6229-03-15 מדינת ישראל נגד סלימאן (22/12/15)**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם תקף את המתלוננת לאחר שזו סירבה להצעת הנישואין מצדו באופן שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין של"צ בהיקף משמעותי ועד שנת מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, צו של"צ בהיקף של 350 שעות ומאסרים מותנים.

יב. **בת"פ (רמלה) 20943-12-14 מדינת ישראל (20/10/15)** הורשע נאשם בעבירת איומים ועבירת תקיפת בת זוג. על הנאשם, נעדר עבר פלילי בעל מצב בריאותי מורכב, הוטלו, בין היתר, צו של"צ למשך 250 שעות



ו-4 חודשי מאסר מותנה.

יג. **בת"פ (אילת) 19140-10-11 מדינת ישראל (20/01/15)**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בעבירת תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט ציין כי ככלל חומרת העבירות מצדיקה השתתף מאסר בפועל, אולם אך מאחר ונסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מאפשרות הטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, הסתפק בהטלת מאסרים מותנים לצד הטלת פיצוי, קנס והתחייבות.

יד. **בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נגד אברהמי (03/01/13)** הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך שלמתלונן נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

טו. **ברע"פ 9057/12 מצרי נ' מדינת ישראל (04/03/13)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי שוטרים. הנאשם נידון, בין היתר, ל-4 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

טז. **ברע"פ 8062/13 ברזק נ' מדינת ישראל (10/04/14)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים. הנאשם נידון, בין היתר, ל-3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.

יז. **בת"פ (פ"ת) 10544-01-10 מדינת ישראל נ' מדבדב (11/02/10)**, הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי שוטר. הנאשם צעיר, חייל בצה"ל, ללא עבר פלילי שביצע העבירה על רקע משבר אישי, נידון ל-35 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן למאסר על תנאי.

יח. **בת"פ (ת"א) 1832/09 מדינת ישראל נ' מסניק (26/01/10)**, הורשעה נאשמת בעבירה של איומים, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, הודתה במסגרת הסדר טיעון, ונידונה ל-4 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

13. לא מצאתי כי יש להסיק לעניין תיק זה **מרע"פ 6756/14, מע"פ 2083/96** אליהם הפנתה ב"כ הנאשם, וזאת מאחר ובתיקים אלה ניתנו המלצות שירות המבחן להימנע מהרשעה. מעבר לנדרש אציין כי במקרים האמורים, לאור חומרת עבירת התקיפה של ממש, בה הורשעו כל אחד מהנאשמים, בתי המשפט לא קיבלו את המלצות שירות המבחן והטילו על הנאשמים, בין היתר, מאסרים מותנים. כך גם **מת"פ (ת"א) 5401-01-17**, וזאת לאור המלצת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, והעובדה כי האירוע התרחש לאחר שהמתלונן ניסה לחטוף מאשתו של הנאשם, ללא זכות, את מכשיר הפלאפון שברשותה. כמו כן, לא מצאתי כי יש להסיק לעניין תיק זה **מרע"פ 3969/16** אליו הפנתה ב"כ הנאשם, במסגרתו הוטל על הנאשם 6 חודשי מאסר מותנה, פיצוי וקנס בגין עבירת התקיפה, וזאת מאחר ובתיק זה גם לנאשם נגרמו חבלות כתוצאה מהעימות עם המתלונן. עוד יש לציין כי לא מצאתי לנכון ללמוד **מת"פ 56595-01-13 ומת"פ 15827-01-18** אליהם הפנתה ב"כ הנאשם, וזאת מאחר ובמקרים אלה מדובר במכה אחת, ובנאשמים אשר בגינם ניתנו המלצות שירות המבחן להטלת של"צ ולהטלת צו מבחן, פיצוי והתחייבות - בהתאמה.



14. כמפורט לעיל, התייחסתי לפסיקה ענפה המתייחסת למדיניות הענישה הן בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש והן לעבירות מסוג זה כלפי בת זוג. אין מחלוקת כי בסופו של יום, בהתאם לכתב האישום, הורשע הנאשם בביצוע עבירה לפי **סעיף 380 לחוק** ללא נסיבות מחמירות, ובגין הוראת חיקוק זו אף יקבע המתחם. עם זאת, במסגרת נסיבות ביצוע העבירה, כפי שהוכחו, ניתן אף להתייחס לאופי הקשר בין הנאשם למתלוננת. בשל כך, כאמור, הפניתי לפסיקה ענפה ומגוונת בבחינת מדיניות הענישה.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**), יש לתת את הדעת להיעדר תכנון מוקדם ולנזק הלא חמור שנגרם למתלוננת כתוצאה מביצוע עבירת התקיפה, מנגד, יש לתת את הדעת לתוכן האיומים אשר הופנו כלפי המתלוננת וכלפי השוטר ולנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מהתקיפה. כמו כן, יש לתת את הדעת לניצול לרעה של יחסיו של הנאשם עם המתלוננת, אשר על אף שלא הואשם ולא הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג ומתחם הענישה אף לא נקבע בהתאם לעבירה בנסיבות אלה, לא ניתן להתעלם ממערכת היחסים המוקדמת ביניהם, וכן מהעובדה כי בנם הקטין של השניים נכח באירוע התקיפה והאיומים.

16. בהתאם ל**תיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג')**, מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר קצר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 יא'**).

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - לטענת באת כוח הנאשם, הנאשם מצוי במצב כלכלי מורכב, מנהל כיום זוגיות חדשה ולו ילדה נוספת, ועובד שעות רבות על מנת לפרנס את בתו ולשלם מזונות עבור בנו. אין ספק כי הטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, תקשה על הנאשם לכלכל ילדיו.

ב. מאמציו של הנאשם לחזור למוטב - ממכתבה של המטפלת בפסיכודרמה אשר הוגש ביום 11/02/20 עולה כי הנאשם מטופל רגשית מיום 14/06/19 בנושא ניהול וויסות כעסים. דווח כי הנאשם מגיע באופן סדיר וקבוע ומשתף פעולה וכי ניכר שינוי בהתנהגותו. לא צוין מתי נכתב דיווח זה.

ג. חלופת הזמן מעת ביצוע העבירות - מיום ביצוע העבירה חלפו כ-3 וחצי שנים.

ד. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - כנגד הנאשם מצויה הרשעה מבית הדין הצבאי משנת 2010 בגין היעדרות משירות שלא ברשות אשר בגינה הוטלו עליו, בין היתר 95 ימי מאסר. בנוסף קיימת כנגדו אי הרשעה בגין עבירת איומים מיום 28/04/19.



19. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך - בינוני של המתחם, דהיינו הטלת עונש מאסר אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

20. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 26/04/20 בשעה 08:00.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן. מובהר כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ירצה המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או סימן ג' לפרק ט'.

3. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

4. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י', סימן ג' פרק ט' ו/או סימן ט' לפרק ח' לחוק העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.